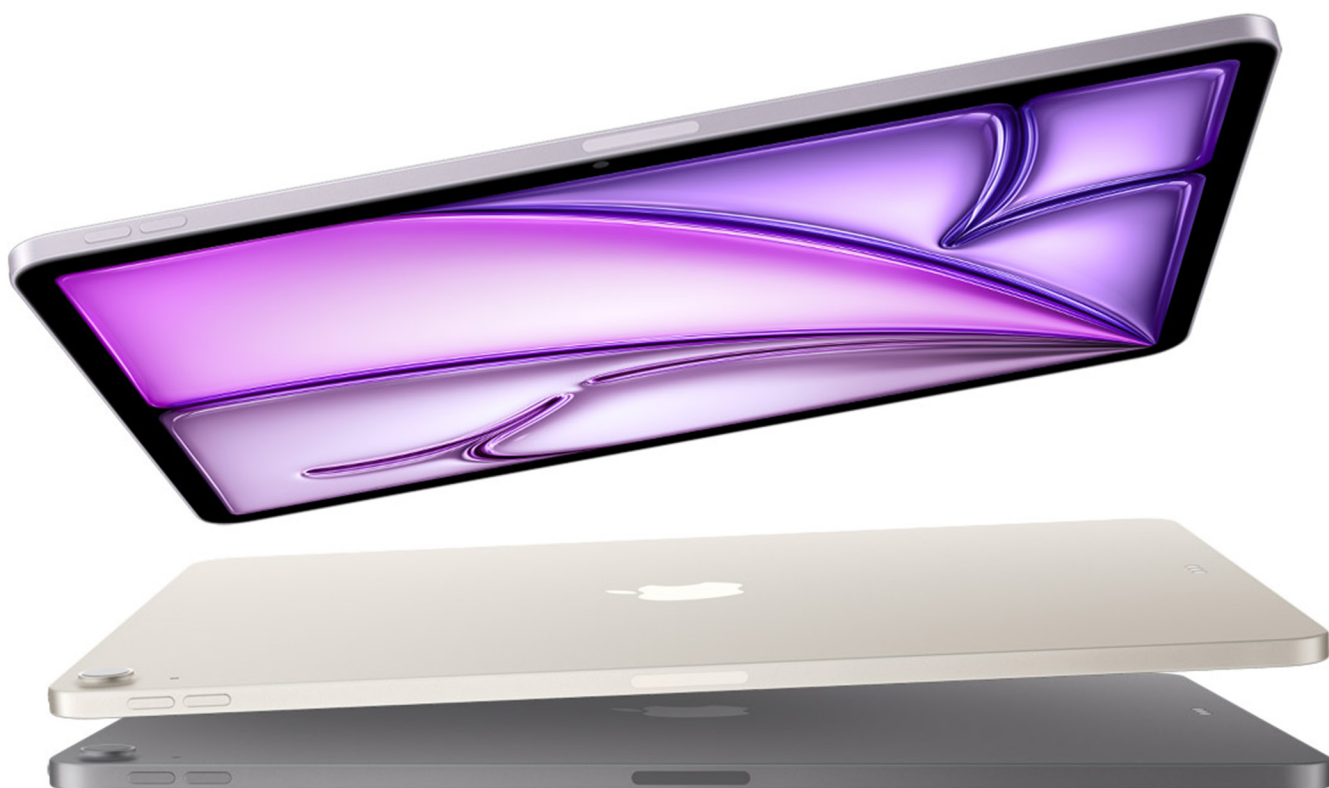

433

iPure^{cz}

MacBook **Neo** | **Ochrana** odcizených zařízení | iPad **Air M4**
Jak psát a přemýšlet s AI | **M5 Pro a Max**

iPure.cz 433/2026, desátý ročník | **Zakladatel:** Filip Brož | **Šéfredaktor:** Radim Kroulík

Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek,
Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Michal Henych, Kamil Chudačík, Andrej Sinu, Michael Vita, David Štanc, Jan Berkovský, Michal Kolařík, Michal Kaczor

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

AirPods Max 2 z čistého nebe

Editorial ■ Radim Kroulík

Je těžké ubránit se všem možným spekulacím. O MacBooku s čipem z iPhone se vědělo už dlouho dopředu, stejně tak iPhone Air nebyl žádným tajemstvím v průběhu celého loňského roku.

Určitě nezanedbatelná část dlouholetých fanoušků Applu vzpomíná na dobu, kdy se mohli těšit na keynote a nechat se ohromit nečekanými novinkami.

Tohoto efektu překvapení se nám už dostává jen opravdu zřídka, ale jak Apple tento týden dokázal, tak pořád umí překvapit. O tom, že se blíží vydání nových AirPods Max totiž nepadlo ani slovo. Když jsem dostal notifikaci o tiskové zprávě na stránkách Applu, tak jsem si musel ověřit, že se nejedná o podvrh. Ať už si o nových AirPods Max myslíte cokoliv, tak mě potěšilo, že tato novinka skutečně přišla jak z čistého nebe. Bohužel jde nejspíš o výjimku než pravidlo. Na AirPods Max se podíváme blíže v dalším čísle, protože jsme se ještě ani nestačili důkladně ohlédnout za tím, co Apple představil na začátku března.

Jako vždy přeji příjemné čtení!

MacBook Neo

Váš vstup do světa Applu

Magazín ■ Andrej Sinu

Otevřete víko MacBooku Neo, rozsvítí se displej a během několika vteřin jste připraveni pracovat. Pokud přicházíte z jiného systému, první dojem může být překvapující. macOS 26, označovaný jako Tahoe, působí klidněji, čistěji a méně rušivě.

Všechno má své místo a dává smysl i bez složitého vysvětlování. Operační systém od Applu se v této verzi posunul ještě blíží jednoduchosti a plynulosti. MacBook Neo je navržený jako vstupní zařízení, takže kombinace s macOS 26 vytváří prostředí, ve kterém se rychle zorientujete, i když Mac používáte poprvé.

PRVNÍ ORIENTACE

Základ celého systému tvoří horní lišta a Dock. Horní lišta je stále na jednom místě a mění se podle aplikace, kterou právě používáte. Není potřeba hledat nastavení v každém okně zvlášť. Vše důležité je vždy nahoře.

Dock ve spodní části obrazovky slouží jako rychlý přístup k aplikacím. Postupně si ho

Dock ve spodní části obrazovky slouží jako rychlý přístup k aplikacím. Postupně si ho přizpůsobíte podle sebe a přestane dávat smysl otevírat aplikace jinak.

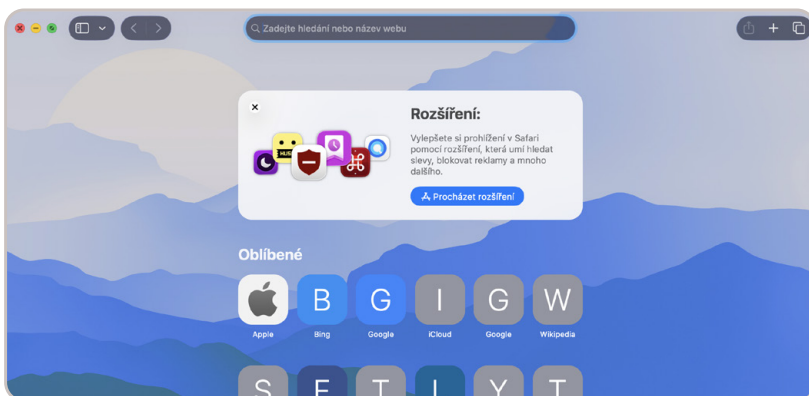
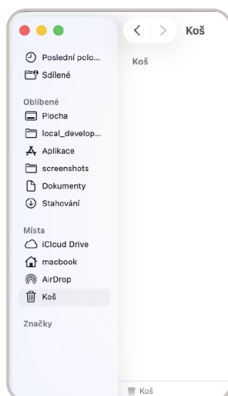
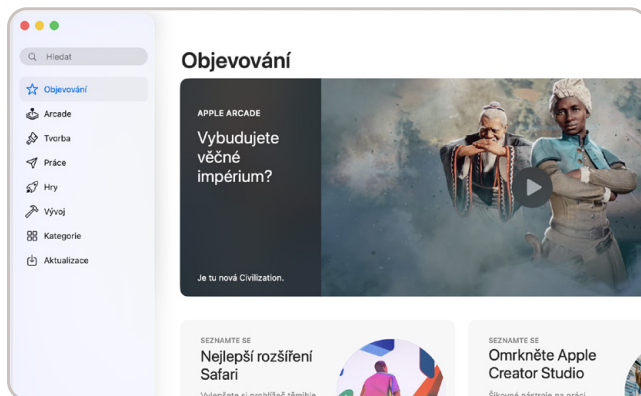
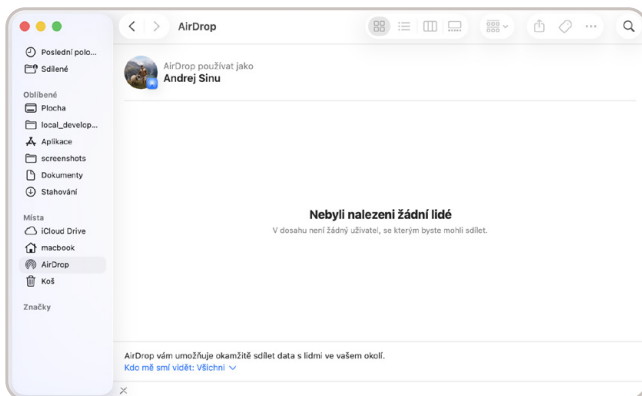
přizpůsobíte podle sebe a přestane dávat smysl otevírat aplikace jinak. macOS 26 navíc lépe pracuje s aktivními aplikacemi a jejich náhledy, takže rychleji poznáte, co je právě spuštěné. Jedna z prvních věcí, která vás může překvapit, je zavírání aplikací. Zavření okna neznamena ukončení aplikace. Ta zůstává aktivní na pozadí. Opravdové ukončení probíhá přes menu nebo klávesovou zkratku **Command + Q**.

FINDER JE JEDNODUCHÝ, ALE EXTRÉMNĚ SILNÝ

Finder je základní aplikace pro práci se soubory. V macOS 26 zůstává jednoduchý na první pohled, ale skrývá velký výkon. Navigace je přehledná a rychlá. Levý panel obsahuje nejdůležitější složky, zatímco pravá část zobrazuje obsah. Novější verze systému zlepšila práci s náhledy, takže si můžete rychle prohlédnout obsah souborů bez jejich otevírání.

Vyhledávání ve Finderu je okamžité. macOS indexuje nejen názvy souborů, ale i jejich obsah. Stačí napsat část textu a systém vám nabídne přesné výsledky. Velmi praktická je funkce Quick Look. Stačí stisknout mezerník na vybraném souboru a okamžitě uvidíte jeho obsah bez otevírání.

SPOTLIGHT - NEJRYCHLEJŠÍ CESTA

macOS 26 posouvá **SPOTLIGHT** ještě dál. Po stisknutí **Command + Mezerník** se otevře vyhledávání, které funguje jako centrální bod celého systému. Nejde jen o hledání souborů. **SPOTLIGHT** umožňuje spouštět aplikace, počítat, vyhledávat informace nebo pracovat s nastavením. Nabízí také výsledky podle kontextu, takže vám pomůže rychleji najít to, co právě potřebujete.

Postupně zjistíte, že **SPOTLIGHT** nahrazuje velkou část klasického ovládání. Místo klikání jednoduše napíšete, co hledáte.

OKNA, PLOCHY A MULTITASKING

Práce s okny je v macOS jiná, ale velmi rychle si na ni zvyknete. Tři tlačítka v levém horním rohu slouží pro zavření, minimalizaci a zvětšení. Zvětšení funguje chytře a přizpůsobuje se obsahu. **FULLSCREEN** režim přesune aplikaci na vlastní plochu.

macOS umožňuje mít více ploch, mezi kterými se přepínáte gesty na trackpadu. Celý pohyb je plynulý a přirozený. **MISSION CONTROL** vám jedním gestem ukáže všechna otevřená okna i plochy. Získáte tak okamžitý přehled o tom, na čem pracujete.

TRACKPAD JAKO HLAVNÍ OVLÁDÁNÍ

Trackpad na MacBooku Neo není jen náhrada myši. Je to hlavní nástroj ovládání. macOS 26 staví

Postupně zjistíte, že **Spotlight** nahrazuje velkou část klasického ovládání. Místo klikání jednoduše napíšete, co hledáte.

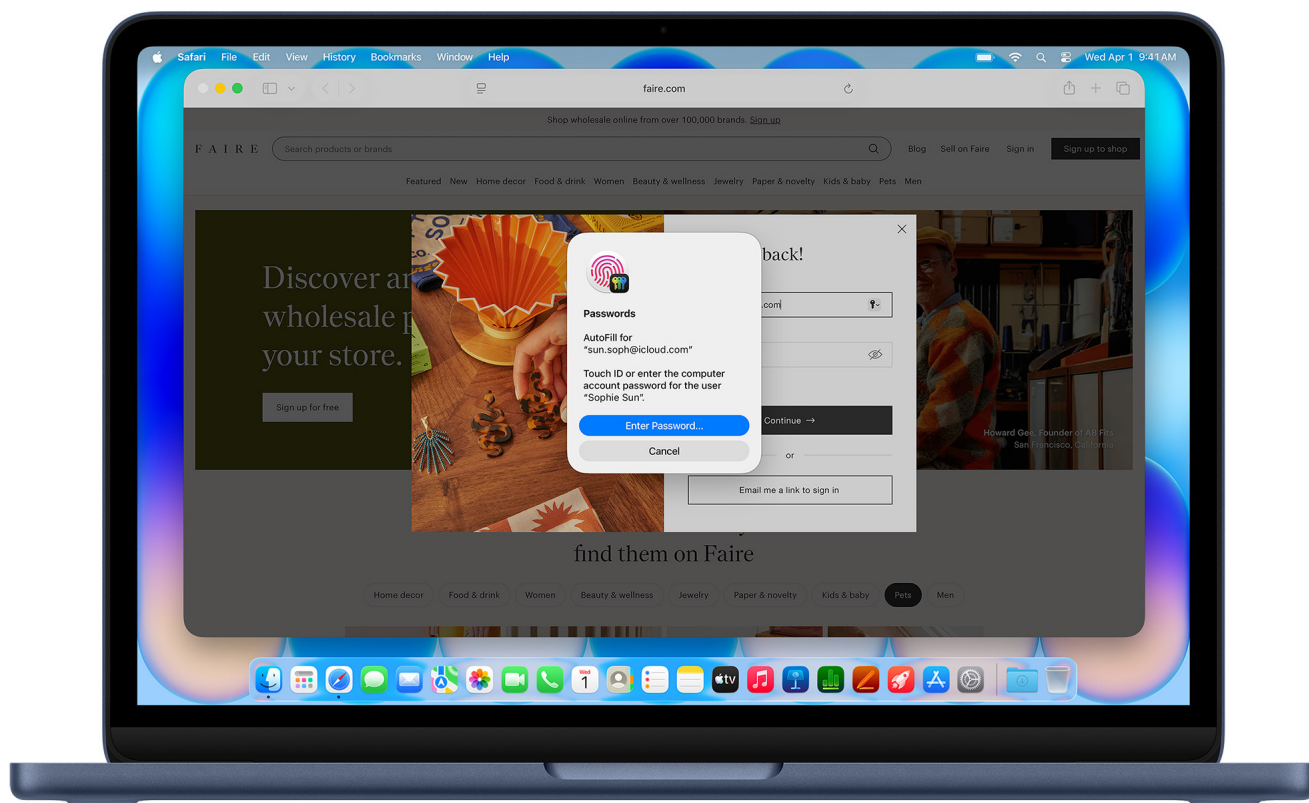
na gestech, která výrazně urychlují práci. Přepínání aplikací, návrat na plochu nebo zobrazení všech oken fungují pomocí jednoduchých pohybů prstů. Po krátké době se stanou přirozenou součástí práce.

APLIKACE A JEJICH INSTALACE

Instalace aplikací je jednoduchá a rychlá. Nejčastěji probíhá přes App Store nebo stažením z internetu. Ve většině případů stačí aplikaci přetáhnout do složky **APPLICATIONS**. Odinstalace funguje stejně jednoduše. Aplikaci přesunete do koše, a je hotovo. macOS zároveň kontroluje aplikace při spuštění a chrání vás před nedůvěryhodným softwarem.

SOUKROMÍ A BEZPEČNOST

macOS 26 klade velký důraz na soukromí. Systém je

Výchozím prohlížečem v macOS je Safari a dává smysl ho alespoň vyzkoušet. Je optimalizovaný přímo pro Mac, takže je úspornější na baterii a velmi rychlý.

navržený tak, aby měl uživatel kontrolu nad svými daty, aniž by musel něco složitě nastavovat. Při prvním použití aplikace vás Mac požádá o povolení přístupu například ke kameře, mikrofonu nebo souborům. Každé oprávnění můžete kdykoliv změnit v nastavení.

Systém také automaticky kontroluje aplikace pomocí technologie GATEKEEPER a chrání vás před škodlivým softwarem. Důležitou funkcí je také šifrování disku pomocí FILEVAULT. To znamená, že vaše data jsou chráněna i v případě ztráty zařízení. Velkou výhodou je, že většina těchto ochran funguje na pozadí bez nutnosti zásahu.

SAFARI A PRÁCE NA INTERNETU

Výchozím prohlížečem v macOS je SAFARI a dává smysl ho alespoň vyzkoušet. Je optimalizovaný

přímo pro Mac, takže je úspornější na baterii a velmi rychlý. SAFARI nabízí přehlednou práci s panely a možnost jejich seskupování.

Praktická je také čtečka článků, která odstraní rušivé prvky z webu a nechá jen čistý text. Velkou výhodou je správa hesel. Safari si pamatuje přihlašovací údaje a synchronizuje je mezi zařízeními přes iCloud. Díky tomu se nemusíte starat o jejich ruční ukládání.

ICLOUD A PRÁCE S DATY

iCloud je cloudové úložiště, které propojuje všechna vaše zařízení od Apple. Na MacBooku Neo funguje automaticky po přihlášení. Dokumenty, fotografie nebo poznámky se synchronizují mezi Macem, iPhone a dalšími zařízeními. To znamená, že k nim máte přístup odkudkoliv. macOS 26 navíc nabízí optimalizaci úložiště. Systém dokáže uvolnit místo tím, že méně používané soubory přesune do cloudu, ale stále je máte k dispozici jedním kliknutím.

VÝKON A KAŽDODENNÍ POUŽÍVÁNÍ

MacBook Neo je navržený pro každodenní práci. Díky úspornému čipu je tichý a efektivní. Nemá ventilátor, takže vás nebude rušit žádný hluk. macOS 26 je optimalizovaný tak, aby běžel plynule

i na méně výkonném zařízení. Systém inteligentně spravuje paměť i energii. Baterie bez problémů vydrží celý pracovní den, což vám dává větší svobodu při práci i na cestách.

JAK SI NA MACOS 26 ZVYKNOUT

Nejlepší způsob, jak si macOS osvojit, je přestat ho srovnávat s jinými systémy. Apple navrhuje prostředí tak, aby bylo intuitivní samo o sobě. Začněte používat Spotlight místo klasického hledání. Využívejte gesta na trackpadu. Dejte systému pár dní a postupně vám začne dávat smysl. macOS není složitý. Jen je jiný. A právě v té jednoduchosti spočívá jeho největší síla. MacBook Neo je ideální vstup do tohoto světa. Nenutí vás řešit technické detaily. Stačí otevřít víko a začít pracovat.

Nejlepší způsob, jak si macOS osvojit, je přestat ho srovnávat s jinými systémy. Apple navrhuje prostředí tak, aby bylo intuitivní samo o sobě.

ZÁKLADNÍ ZKRATKY A TIPY NA ZÁVĚR

Jakmile si osvojíte pár základních zkratk, práce na Macu se výrazně zrychlí a zpříjemní. macOS funguje nejlépe tehdy, když se nesnažíte přenášet návyky z jiných systémů. Místo hledání aplikací začněte používat Spotlight. Nebojte se gest na trackpadu, která vám ušetří spoustu času. A hlavně se vyhněte neustálému zavírání aplikací. Mac je navržený tak, aby běžel plynule i s více otevřenými aplikacemi.

Základní zkratky, které se vám budou hodit hned od začátku:

- **Command + C** – kopírování
- **Command + V** – vložení
- **Command + X** – vyjmutí
- **Command + Tab** – přepínání aplikací
- **Command + Mezerník** – otevření Spotlight
- **Command + W** – zavření okna
- **Command + Q** – ukončení aplikace
- **Command + Shift + 3** – screenshot celé obrazovky
- **Command + Shift + 4** – výběr části obrazovky
- **Command + Shift + 5** – pokročilé možnosti screenshotu a nahrávání obrazovky

Jakmile si tyto zkratky osvojíte, zjistíte, že MacBook Neo není jen jednoduchý na používání, ale zároveň je to extrémně efektivní nástroj pro každodenní práci.

Jak chránit zařízení před odcizením

Jak na... ■ Jan Pražák

Už jste slyšeli pohádku O třech medvědech? To je ta z našeho dětství, kdy holčička Maruška vleze do domu medvědů, ochutná z jejich kaše a spí v jejich postelích. A když se medvědi vrátí domů, všechno jí prominou, protože jim vysvětlí, že v lese zabloudila.

Když se na příběh podíváme dnešními očima v dospělosti, uvidíme tam několik problémů. Třeba to, že správná terminologie je vloupání do domu. Nebo to, že celý příběh vlastně mluví o tom, že máme poslouchat rodiče, a taky že nebýt dobrého srdce medvěďů, Maruška by správně měla být potrestána.

Když se na to podíváme optikou dnešních moderních terminologií, napadla mě tato pohádka právě ve chvíli, kdy se k nám blíží vydání další desetinové aktualizace iOS. Protože tím, co je pro Apple v poslední dekádě symbolické, je rozhodně bezpečnost a soukromí uživatelů. Díky němu máme o naše soukromí daleko více postaráno a můžeme se cítit klidněji, ale současně ho nemůžeme brát jako automatickou záležitost.

APPLE MYSLÍ NA MEDVĚDY

Apple na své uživatele pamatuje i ve chvíli, kdy dojde k nečekané události. Například, když vám někdo vaše zařízení ukradne. To, že ho můžete sledovat z dalšího svého zařízení, nebo po přihlášení na [iCloud.com](https://www.icloud.com) z jakéhokoli jiného zařízení, je už běžná znalost každého uživatele. Také je to téma oblíbeného reklamního seriálu čtyř spolupracovníků, které Apple přezdívá *The Underdogs*.

Apple ale před dvěma lety představil velmi zajímavou funkci, která vás v blízké době nejspíš bude velmi zajímat. Už v roce 2023 představil v systému iOS 17.3 ochranu odcizených zařízení (verze iOS nakonec vyšla v lednu 2024). Dosud byla tato možnost pro uživatele volitelná, ale s vydáním ostré verze iOS 17.4 bude zapnutá všem uživatelům automaticky. O co se vlastně jedná?

Tato ochrana přináší další vrstvu zabezpečení v případě, kdy se váš iPhone ocitne mimo známá místa, mezi která patří třeba vaše domovská nebo pracovní adresa. Chrání vaše osobní údaje i v případě krádeže. Pokud ji zapnete (nebo v blízké budoucnosti necháte zapnutou), některé prvky systému budou vyžadovat další ověření vaší osoby. To pak může zabránit někomu, kdo ukradne váš iPhone a třeba i zná váš přístupový kód, aby prováděl změny ve vašem Účtu Apple nebo v zařízení.

JAK TO FUNGUJE

S touto ochranou se například rozšiřuje možnost dostat se k vašim uloženým heslům nebo kreditním kartám. Pokud ji máte zapnutou, zařízení se vás nezeptá na číselný kód, jakmile nerozpozná váš obličej nebo otisk prstu. Což je bez zapnuté ochrany běžná praxe.

Zároveň se zapne bezpečnostní prodleva. To se hodí ve chvíli, kdy má zloděj přístup k vašemu zařízení a chtěl by změnit heslo k vašemu Účtu Apple. Se zapnutou ochranou bude muset počkat hodinu a poté provést další ověření pomocí Touch ID nebo Face ID. Vy tak máte při zjištění ztráty zařízení čas, abyste zařízení označili jako ztracené a nemuseli se bát o svá data. Věřte mi, kdybychom měli tuto možnost v roce 2017, nemuseli bychom sledovat iPhone našeho tatky, jak mizí na druhou stranu Paříže.

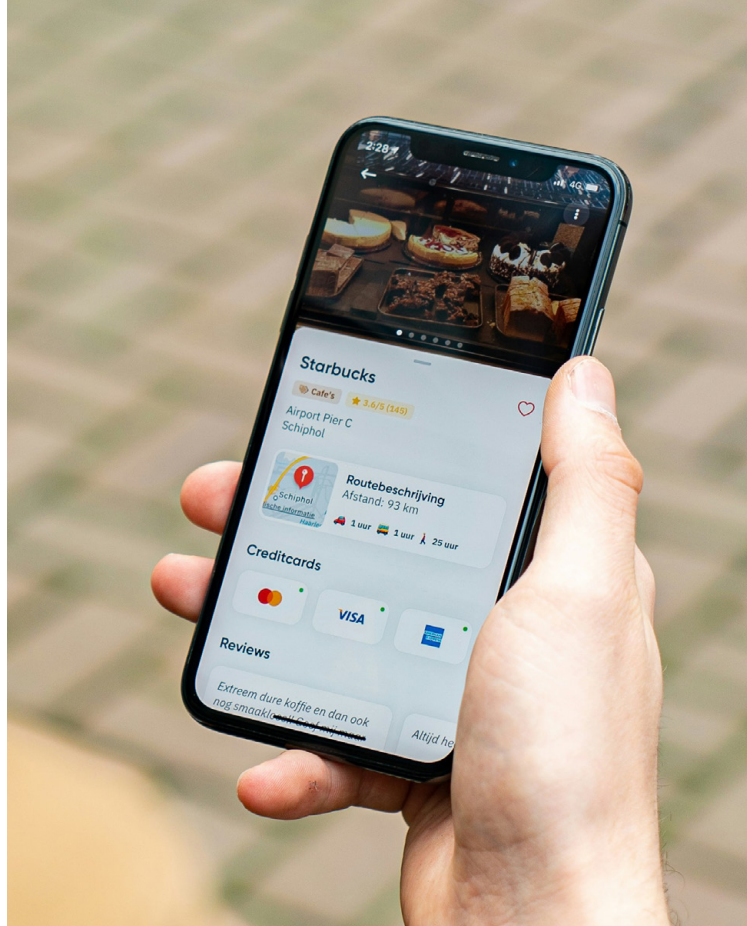
Pokud se váš iPhone pohybuje běžně na známých místech, jako je váš domov, práce nebo další místa, kde ho často používáte, ochranu nemusíte řešit. I v případě nerozpoznání vašeho biometrického ověření bude možné použít heslo k zařízení (číselné nebo vámi nastavené komplexní). Navíc dává uživatelům Apple možnost nastavit, aby se toto dodatečné bezpečnostní opatření používalo stále, tedy i v případě, kdy se iPhone nachází na známém místě.

CO VŠECHNO JE CHRÁNĚNO?

Čeho všeho se ochrana týká? Spadají sem zmíněná uložená hesla, změna karet v Peněžence, vypnutí režimu ztráty, nastavení nebo přesun eSIM, otevření zamčené aplikace, použití automaticky vyplněných platebních metod v Safari, vymazání veškerého obsahu a nastavení zařízení nebo použití iPhonu k nastavení jako nového zařízení. Nic z toho nebude možné udělat bez dodatečného biometrického ověření.

Zmíněná hodinová prodleva se týká dalších nastavení. Například nebude možné změnit heslo vašeho Účtu Apple nebo měnit nastavení v širším rozsahu. Tam spadá bezpečnostní nastavení, odebrání důvěryhodného zařízení, odebrání důvěryhodného telefonního čísla, změna obnovovacího klíče nebo kontaktu pro obnovení, změna kódu k iPhonu, přidávání nebo odebrání Touch ID/Face ID, vypnutí funkce Najít iPhone nebo vypnutí ochrany odcizeného zařízení.

Pokud se váš iPhone pohybuje běžně na známých místech, jako je váš domov, práce nebo další místa, kde ho často používáte, ochranu nemusíte řešit.

Krádeže iPhonů postupně čím dál méně dávají smysl vzhledem k tomu, jakou ochranu dat iPhony poskytují. To ale neznamená, že to někteří lupiči nebudou nadále zkoušet. Třeba takoví, co klidně vykradou Apple Store s demo zařízeními.

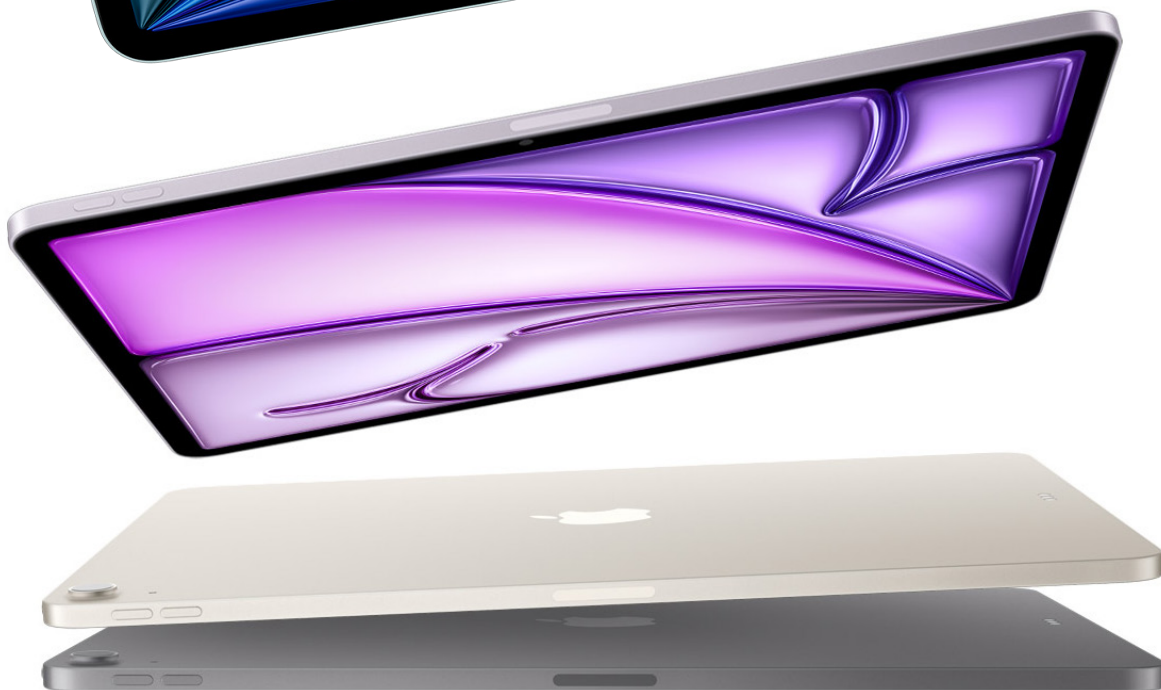
BEZPEČÍ SE ROZŠÍŘUJE

Pokud jsem vás už namlsal technickými vyjádřeními a dostatečně vyděsil, abyste nepřišli o svá data, co teď? Jak si tuto funkci nastavíte? Podívejte se do **NASTAVENÍ**, do části **FACE ID A KÓD** (od iOS 26 také funkci najdete úplně na konci části **SOUKROMÍ A ZABEZPEČENÍ**), kde po zadání kódu k zařízení vyberete možnost **OCHRANA ODCIZENÝCH ZAŘÍZENÍ**. Tady si kromě zapnutí funkce můžete nastavit, zda vyžadujete bezpečnostní prodlevu mimo známá místa, nebo vždy.

Důležitá poznámka: dokud je ochrana odcizených zařízení zapnutá, není možné vypnout službu Najít. Pro zapnutí této rozšířené možnosti ochrany potřebujete používat dvoufaktorové ověření vašeho Účtu Apple, mít zapnutý přístupový kód k zařízení, nastavené Face ID nebo Touch ID, významná místa v sekci Polohové služby a zapnutou službu Najít.

Až si tedy budete (pravděpodobně v průběhu března nebo dubna) aktualizovat iPhone na verzi iOS 26.4, nezapomeňte, že budete využívat vyšší formu zabezpečení než dosud. Rozhodně se vám to bude hodit, až třeba v říjnu budete měnit iPhone za nový model, protože starý nepůjde vymazat do továrního nastavení, dokud nevypnete tuto vrstvu zabezpečení.

Pokud vám ale bude štěstí přát, může se stát, že si nikdy tuto funkci nevyzkoušíte sami na sobě. Krádeže iPhonů postupně čím dál méně dávají smysl vzhledem k tomu, jakou ochranu dat iPhony poskytují. To ale neznamená, že to někteří lupiči nebudou nadále zkoušet. Třeba takoví, co klidně vykradou Apple Store s demo zařízeními. Přeji vám hodně dalších spokojených a zabezpečených let s iPhonem.

| Nový iPad Air M4

Magazín ■ Jakub Dressler

Nebudí takové emoce jako nový MacBook Neo. V jeho případě se jedná spíše o nenápadnou evoluci než o revoluci. Přesto se u nového iPadu Air s čipem M4 dají najít zajímavé novinky. Pojdme se tedy podívat, co že nového pro nás Apple připravil a komu se tento upgrade skutečně vyplatí.

MacBook Neo je novinkou, která se za poslední týden rozebírala snad na všech možných kanálech o technologiích. I v našem redakčním podcastu se tomuto krasavci věnovali Honza s Michalem. Oproti tomu je nový iPad Air na první pohled nudná záležitost, která nepřináší ani nový design, ani žádnou zásadní funkci, která by vás donutila vstát ze židle a hned jít předobjednávat. iPad Air s čipem řady M je skvělý nástroj – pro studenty, podnikatele, nebo i pro pokročilejší uživatele, kteří chtějí od iPadu trochu víc než sociální sítě nebo filmy. A není tomu jinak ani u nové generace.

„iPad Air nabízí uživatelům víc možností, jak být tvůrčí a produktivní. Díky jeho mimořádnému výkonu a neuvěřitelné všestrannosti můžou dát reálnou podobu všem svým nápadům,“ říká Bob Borchers, viceprezident Apple pro globální produktový marketing. „Vzhledem k závratnému výkonu čipu M4, úžasnému možnostem pro AI a funkcím iPadOS 26, které mění pravidla hry, nebyla nikdy lepší chvíle vybrat si iPad Air nebo na něj přejít.“ (Apple.com)

IPAD AIR: „VŽUUUM“

Právě takto zní úvodní komentář, který Apple tradičně přidává ke svým marketingovým shrnutím produktu. Jak jsem se již zmínil, iPad Air přichází v nové generaci

s čipem M4, který přináší výrazně vyšší výkon než předchozí modely. Apple uvádí, že je 2,3krát rychlejší než iPad Air s M1 a že 3D renderování je 4krát rychlejší. Už jsme si v minulosti zvykli, že Apple své stroje srovnává s méně výkonnou konkurencí nebo s první generací M1. Toto zdánlivě nefér srovnání Apple pravděpodobně dělá z důvodu, že majitelé s M1 (a je jedno jestli jde o iPad nebo Mac) jsou hlavní cílovou skupinou. Zde už totiž argument pro upgrade může být postaven na racionálním základu. Jestli někdo přejde z iPadu Air s M3, tak je to jen kvůli tomu, že chce a má na to prostředky. Jinak to ale moc nedává smysl.

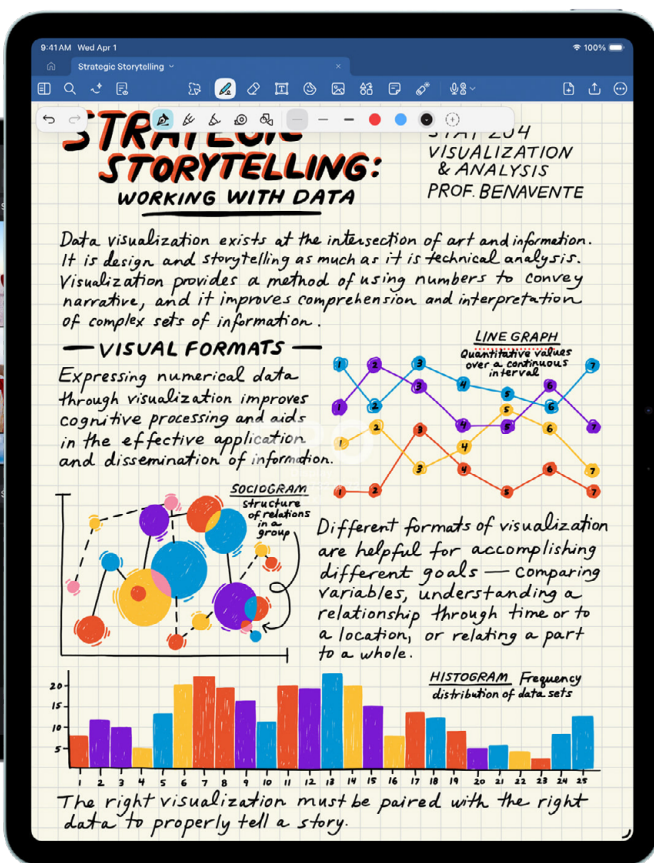
Čip M4 u iPadu Air má 8JÁDROVÉ CPU, 9JÁDROVÉ GPU a 16JÁDROVÝ NEURAL ENGINE, takže si poradí nejen s běžnými aplikacemi, ale i s náročnější grafikou nebo úlohami využívajícími umělou inteligenci. V praxi to znamená rychlejší práci v aplikacích, plynulejší multitasking a lepší výkon při úpravách fotek, videí nebo práci s grafikou.

Nový Apple iPad Air M4 je dostupný ve dvou velikostech – 11PALCOVÉ a 13PALCOVÉ VARIANTĚ. Obě verze mají displej Liquid Retina s vysokým rozlišením, podporou širokého barevného rozsahu P3 a technologií True Tone, která automaticky přizpůsobuje barvy okolnímu světlu. Displej tak zůstává dobře čitelný v různých světelných podmínkách. Zde jsme se žádné novinky nedočkali.

Tablet podporuje také moderní bezdrátové technologie. Nechybí Wi-Fi 7, Bluetooth 6 a technologie Thread, která se využívá například pro komunikaci se zařízeními chytré domácnosti. Díky tomu je připojení rychlejší a stabilnější než u předchozích generací. Mobilní verze navíc využívají nový modem Apple C1X, který má přinést rychlejší mobilní připojení a zároveň nižší spotřebu energie. Apple mluví až o 30 procentech, což je podle mě citelný rozdíl.

iPad Air je k dispozici v čtyřech variantách úložišť – 128 GB, 256 GB, 512 GB a 1 TB. Uživatel si tak

iPad Air M4 je dostupný ve dvou velikostech – 11palcové a 13palcové variantě. Obě verze mají displej Liquid Retina s vysokým rozlišením, podporou širokého barevného rozsahu P3 a technologií True Tone.

může vybrat konfiguraci podle toho, jestli tablet používá spíše na běžné aplikace, nebo například na práci s fotografiemi, grafikou či videem. Zatímco všechna zařízení přechází na základní úložiště 256 GB nebo vyšší, a to včetně iPhoneu 17e, tak iPad Air stále začíná na 128 GB.

Samozřejmostí je také podpora příslušenství. iPad Air funguje s Apple Pencil Pro, Apple Pencil (USB-C) a klávesnicí Apple Magic Keyboard. Díky tomu může sloužit nejen jako zařízení na sledování obsahu, ale i jako nástroj na psaní, kreslení nebo práci na cestách.

JAKÁ JE VLASTNĚ NABÍDKA?

Pojďme se ještě krátce podívat na to, jaká je vlastně nabídka iPadů. Máme tady dvě verze iPadu Pro – 11 a 13 palců. iPad Air má také dvě verze se stejnými rozměry. iPad, tedy jeho základní verze, je jeden, stejně jako iPad mini. Výkonově samozřejmě vévodí iPad Pro s M5, Air je v závěsu s M4 a základní modely mají A16 (mini má A17 Pro). Kamery jsou všude stejné, centrování obrazu taky najdete ve všech modelech. Co se týká kapacity paměti, iPad Pro začíná na 256 GB (maximum jsou 2 TB), zbylé modely na 128 GB. Cenově už je to ale rozdíl. Za základní iPad Pro si zaplatíte 27 000 korun, za Air dáte minimálně 16 500 a základní model s čipem A16 stojí 8 900 korun. Air se tedy jeví jako „zlatý střed“ pro každého, kdo chce výkon

na roky dopředu, ale nepotřebuje displej OLED, který mají modely Pro.

AIR M4 – KOUPIŤ ČI NEKOUPIŤ?

Všechny debaty zaměřené tímto směrem u mě začínají vždy stejně: „A co máš teď?“ To je totiž velmi důležitá otázka. Pokud máte „základní“ verzi iPadu, tak se investice rozhodně vyplatí. Získáte moderní design, USB-C a výkon, který vám bude stačit na roky dopředu.

iPad Air M4 vám rozhodně poskytne lepší displej, lepší výkon pro modely AI a lepší komfort pro práci v terénu. Ale stále se jedná o stroj s 60Hz displejem. Stále jsou tu limitace iPadOS. Proto bych zvažoval upgrade z první, maximálně druhé generace čipů Apple Silicon. Pokud máte Air M3, tak je užitek z nové verze minimální.

Závěrem lze říct, že iPad Air M4 je momentálně nejrozumnější volbou pro 90 % uživatelů. Nabízí výkon, který pravděpodobně nikdy nevyčerpáte, a volbu větší 13" úhlopříčky bez nutnosti příplatku za model Pro. Pokud ale už doma máte Air s čipem M1 nebo M2, nečekejte, že se vám po zapnutí novinky změní život. M4 je sice „vžuuuum“, ale dokud Apple nepustí iPadOS z řetězu, zůstává tento brutální výkon jen nevyužitým potenciálem pod kapotou elegantního hliníku.

Jak píšu v době AI

Magazín ■ Marek Hajn

V dnešním článku budu zase trochu filozofovat. Jak AI ovlivňuje způsob, jakým tvoříme obsah? Internet je plný obrázků a videí, které vytvořila umělá inteligence. Jejich kvalita je již na takové úrovni, že jeden neví, čemu věřit a čemu ne. Stella Zázvorková by nejspíš řekla: „A filmaři nebudou mít co žrát.“ Jak je to s textem? S články? Zprávami? Podělím se o své zkušenosti s využitím umělé inteligence při psaní článků.

Umělá inteligence je v dnešní době všude, kam se podívám. Za poslední dva a půl roku se dostala i tam, kde bych ji snad ani vidět nechtěl. Velmi často je její přítomnost s hodně velkým otazníkem. Mnoho lidí stále tápe, kde a jak ji vhodně využít – a další skupina se nástupu umělé inteligence aktivně brání. Což upřímně občas chápu.

Za celou dobu existence našeho druhu pravděpodobně neexistuje technologie, která by měla tak rychlý vývoj a začala ovlivňovat svět a nás všechny v takovém měřítku, jako to zvládla umělá inteligence za posledních pár desítek měsíců.

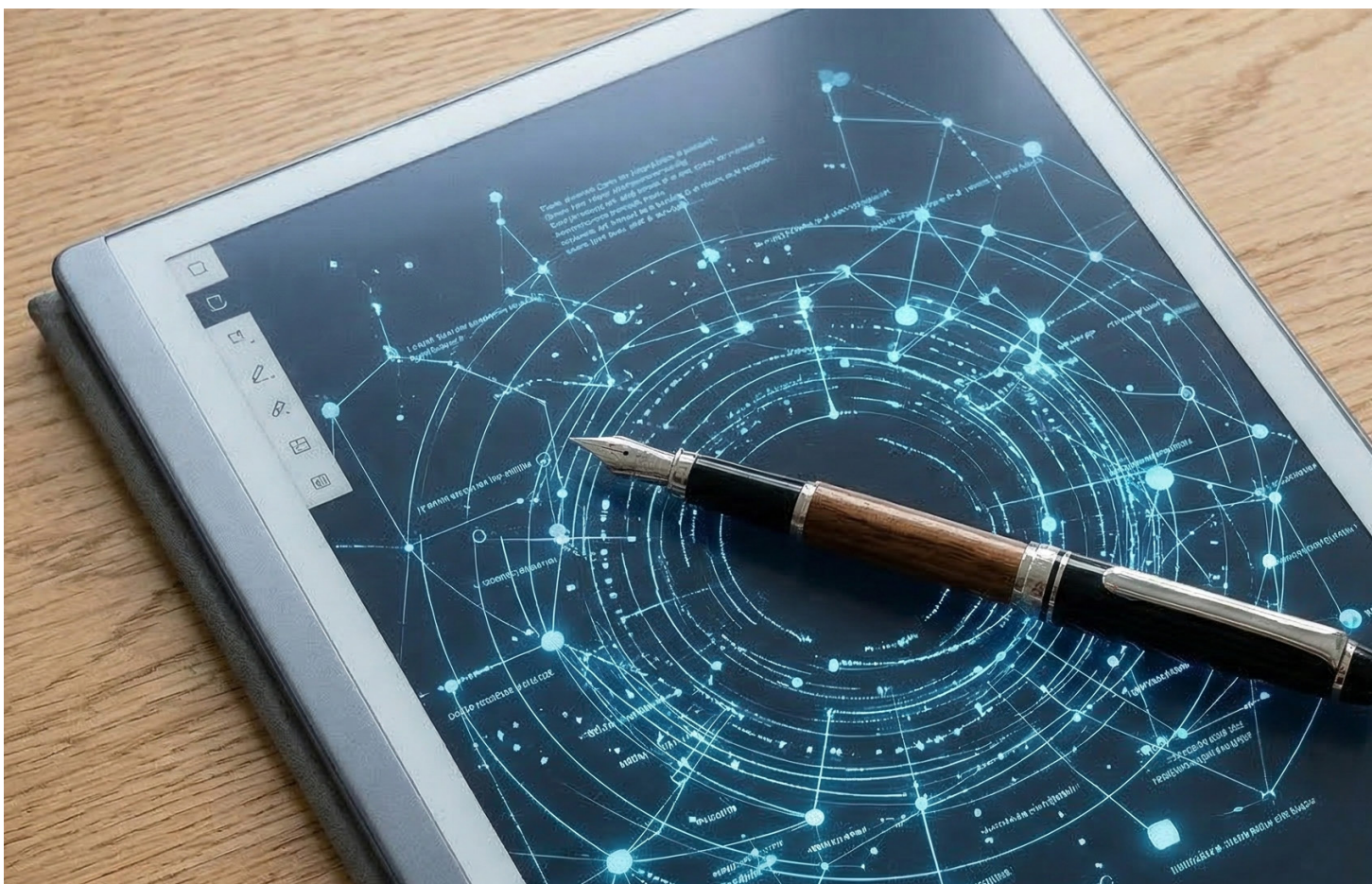
Nevyhnutelný fakt, který musíme všichni přijmout, je ten, že umělá inteligence je tady, už tu s námi zůstane, bude se jen rozvíjet a zlepšovat a my se musíme naučit s ní žít. Může se nám to líbit nebo nemusí, ale tak to prostě je. Kdo se bude jejímu využití aktivně bránit, může být za nějakou dobu ve velké nevýhodě.

Já sám používám nějakou formu umělé inteligence denně. Gemini jako asistent v telefonu – byť ten paradoxně používám asi ze všeho nejméně. Perplexity pro vyhledávání místo Google a také pro deep research témat, která potřebuji pochopit více do hloubky. Perplexity Computer pro pravidelné

složitější úkoly. Jsou automatizované, jen kontroluji výsledky v Notion. ChatGPT jako brainstorming buddy a pomocníka pro kritické myšlení. Claude pro pracovní projekty, pomoc při studiu v rámci programu MBA a pro psaní článků pro iPure. Claude Cowork pro každodenní úkoly a aktivity, které prostě nemusím dělat já, ale může je za mě udělat automat. Gamma.ai pro přípravu prezentací, nabídek a dalších dokumentů. AI v Canvě pro koncepty marketingových materiálů. Pocket AI pro zápisy ze schůzek. Bee Pioneer pro shrnutí celého dne. A mohl bych pokračovat dále...

Aniž bych musel zacházet do technických detailů nebo se pohybovat ve sférách vyšší dívčí okolo AI, může být občas až trochu děsivé, co tahle technologie zvládne. Chápu tedy, že se jí mnozí bojí. Už delší dobu říkám lidem kolem sebe, že by neměli mít strach o svoji práci. Bez debat jsou úkony, aktivity a role, které umělá inteligence postupně nahradí. Ale my jako lidé bychom se měli adaptovat. Postupně se staneme auditory umělé inteligence. Tvrdím, že bude trvat ještě dlouho, než bude AI schopná nahradit lidský faktor – určitou formu lidského myšlení.

Nebudu zmiňovat kreativitu, protože to je v posledních letech pořád dokola omílaný termín.

Spíše si myslím, že ten důležitý faktor je lidské myšlení. A lidské myšlení se nutně nerovná kreativitě. A tím se dostávám k tématu psaní článků. Nebudu se pouštět do toho, jak asi píšou články jiní, nebo jak tvoří své texty novináři a reportéři. Zůstanu čistě u své osobní zkušenosti.

Když přijmu fakt, že jsem obecně opravdový nadšenec do technologií, a v posledních letech obzvláště do umělé inteligence, nabízí se samozřejmě otázka – proč vůbec ještě píšu články já a proč je za sebe nenechám napsat umělou inteligenci?

ZKUSIL JSEM TO. A VÝSLEDEK BYL PŘÍLIŠ DOBRÝ.

Odpověď na tuto otázku jsem si musel najít sám. Ne teorií, ale praxí. Zadal jsem ChatGPT téma, kontext, tón, délku. Výsledek přišel během okamžiku. Bot psal rychleji, než jsem já stíhal číst. Výsledek byl

strukturovaný, plynulý, bez překlepů. Přečetl jsem ho jedním dechem a pak smazal.

Ne proto, že by text byl špatný. Právě naopak. Byl tak správný, tak vyvážený, tak bezpečně formulovaný, že v něm nebyl ani jeden chybný kousek. Žádná věta, u které bych zaváhal a pak ji přepsal. Respektive jinak. Přepsal bych je všechny, protože článek prostě nevyzněl tak, jak bych ho napsal já.

Generativní AI je trénovaná na tom, aby produkovala výstupy přijatelné pro co největší počet lidí. Jejím přirozeným stavem je konsenzus. Vyvážená věta. Formulace, která nikoho neurazí a nikoho nepřekvapí. To není chyba, je to záměr. Jenže podle mě dobrý článek funguje jinak. Musí v něm být trochu emocí. Často mám potřebu být lehce kontroverzní a jít do tématu s názory, se kterými se každý nemusí ztotožnit.

Generativní AI je trénovaná na tom, aby produkovala výstupy přijatelné pro co největší počet lidí. Jejím přirozeným stavem je konsenzus. Vyvážená věta.

Článek by také měl mít určitý úhel pohledu. Tezi, které se jako autor držím i tehdy, když je pohodlnější ji změkčit. Měl by obsahovat věty, které někdo čte a říká si: „S tím nesouhlasím,“ nebo naopak, „Přesně takhle jsem to cítil, ale neuměl pojmenovat.“ Tohle vám AI (zatím) nedodá. Nebo snad ano? Teď si pravděpodobně říkáte, jestli jsem tohle opravdu psal já nebo AI. Dojdeme k tomu.

Články pro iPure mají hodnotu právě proto, že je píše někdo, kdo ty věci zažil. Někdo, kdo má v šuplíku pět telefonů a ve skříni skladuje krabice od všech zařízení Apple, která si kdy koupil.

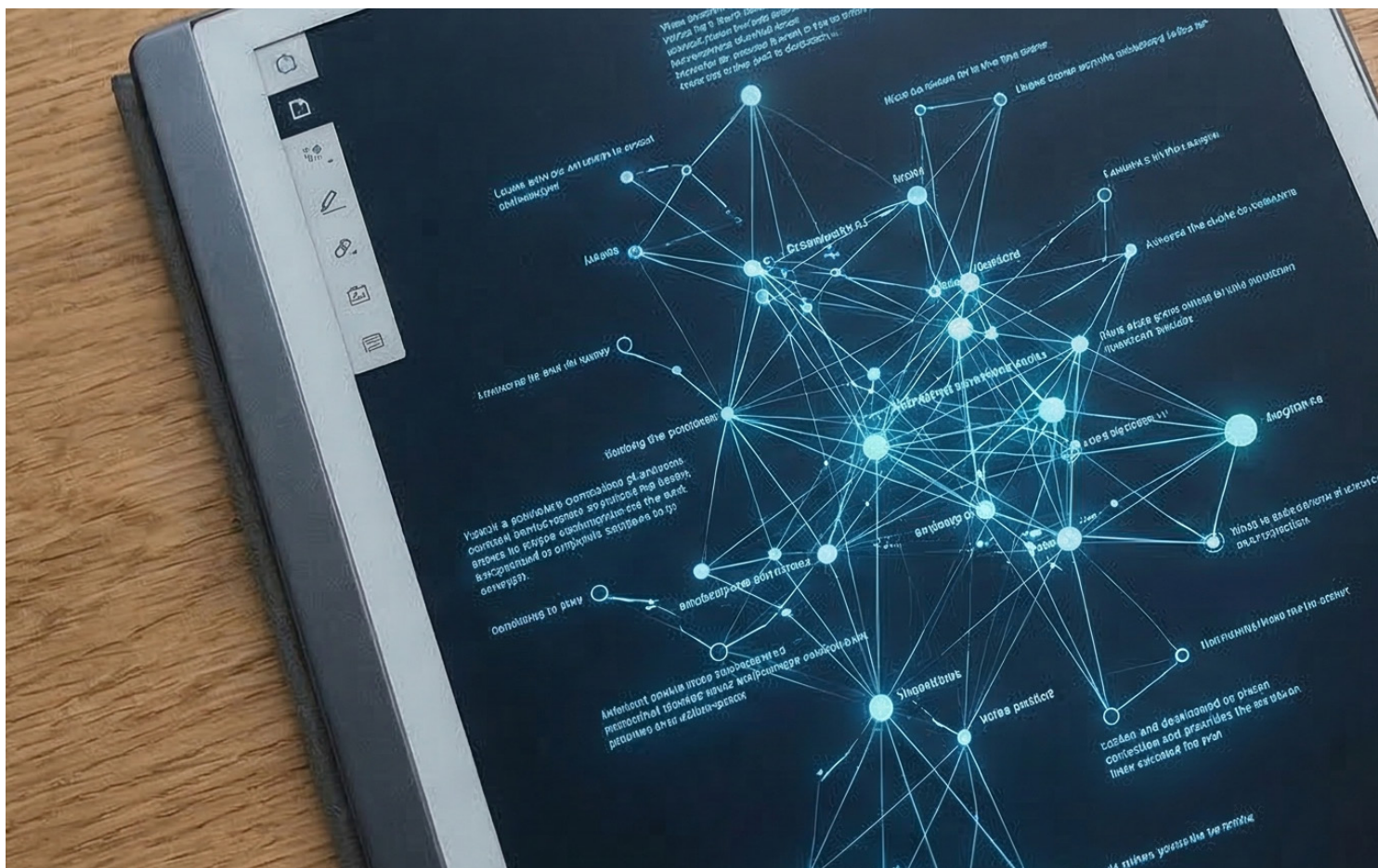
Někdo, kdo ví, jak se liší ekosystémy v každodenním životě – ne z přehledu specifikací, ale z praxe. Nebo někdo, kdo je tak hluboko v ekosystému Apple, že vám dokáže předložit drobnosti, které AI na internetu prostě nenajde. Tohle AI nedá. Pracuje se záznamy cizích zkušeností, ne s vlastní.

PSANÍ JE FORMA MYŠLENÍ, NE JEHO VÝSTUP

Dostávám se k tomu, co považuji za nejdůležitější bod celého článku a co zároveň většina diskusí o AI a psaní přehlíží. Psaní se běžně chápe jako způsob, jak vyjádřit myšlenku, která už existuje. Nejdřív přemýšlím, pak píšu. Ale to je podle mě iluze. Psaní přenáší myšlenky na papír, ale, ve skutečnosti psaní není jen přepisování hotových myšlenek do slov – je to nástroj, kterým myšlenky také vznikají. Psaní pomáhá formovat myšlenky.

Každý zásek v textu, každé přeformulování, každý odstavec, který napíšu a pak zase smažu. To jsou momenty, kdy zjišťuji, jestli danému tématu opravdu rozumím. Momenty, kdy přijdu na to, že argument, který jsem považoval za pevný, se při formulaci tak trochu rozpadl. To jsou nepříjemné momenty, ale jsou naprosto nezbytné.

Články pro iPure mají hodnotu právě proto, že je píše někdo, kdo ty věci zažil. Někdo, kdo má v šuplíku pět telefonů a ve skříni skladuje krabice od všech zařízení Apple, která si kdy koupil.

O to lepší je psaní rukou oproti datlování do klávesnice. Psaní na klávesnici je totiž rychlé. Psaní rukou dává mozku více času na přemýšlení a formulaci myšlenek. Je to jeden z důvodů, proč pořád používám reMarkable a proč se tu a tam vrátím k Moleskine a klasickému peru. Poslední dobou mě na každodenní psaní deníku baví Obsidian a linkování z denních zápisů na další záznamy. Lidi, místa, projekty. Graf propojení poznámek je pak super pomocník. Jenže škrábání perem na papír to prostě nenahradí, protože psaní rukou mi dává čas přemýšlet a vzpomenout si na detaily, které by mi třeba jinak utekly.

Když jsem tedy četl ten AI napsaný text, uvědomil jsem si jednu věc. Nevěděl jsem, jestli s ním souhlasím, nebo se mi jen dobře čte. Chyběl mi tam určitý osobní pohled.

Protože jsem ho sám neprošel. Nepřemýšlel jsem u žádné věty. Nezpochybnil jsem žádný argument.

Nedostal jsem se k žádnému konkrétnímu závěru. Jen jsem četl cizí myšlenky v textu podepsaném mým jménem.

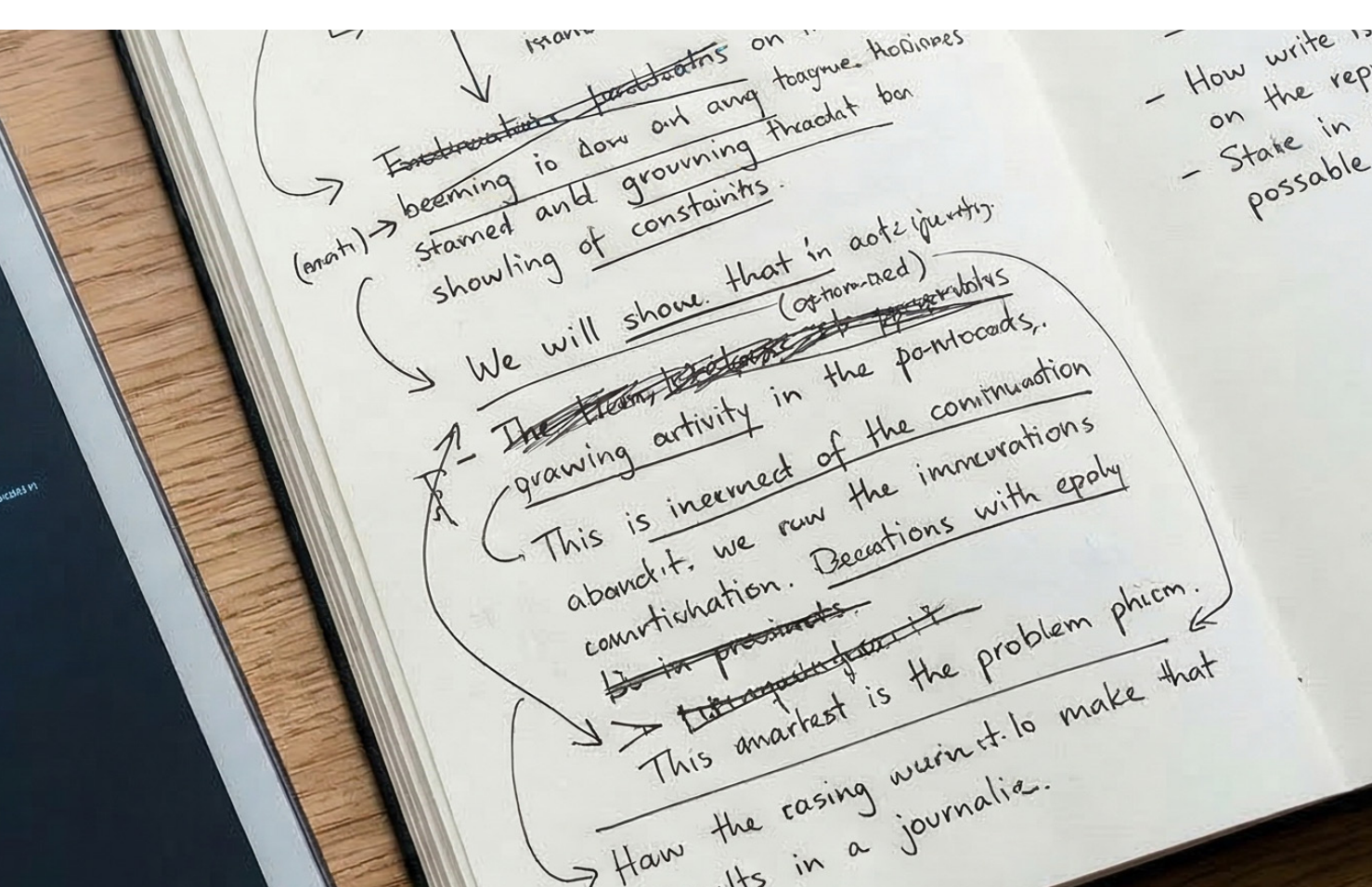
Delegovat psaní neznamená ušetřit čas. Znamená delegovat myšlení. A myšlení, přinejmenším to, co chci říct svým jménem, si nemohu dovolit delegovat. A ani nechci.

JAK TO TEDY DĚLÁM JÁ

Mám svůj postup a docela dobře mi funguje. AI mi pomáhá hledat nová témata. Ví, o čem jsem psal v minulosti, k čemu bych se mohl s odstupem vrátit, jaká témata bych mohl rozpracovat více do hloubky.

Pokud potřebuji dát dohromady podklady, informace a detaily, je AI nepostradatelná. Hledání zdrojů, ověřování faktů, deep research, mapování tématu. Perplexity mi ušetří hodiny práce. Claude mi

Poslední dobou mě na každodenní psaní deníku baví Obsidian a linkování z denních zápisů na další záznamy. Lidi, místa, projekty. Graf propojení poznámek je pak super pomocník.

na základě toho navrhne strukturu článku a dá svůj pohled na to, kterým směrem se vydat.

Ale první draft píšou vždy sám. Bez výjimky. Protože právě v té první verzi textu přicházím na to, co vlastně chci říct. Někdy se ukáže, že jsem si myslel, že to vím, a zjistím, že ne. Velmi často se té struktury, kterou mi navrhl Claude, nedržím. Prostě mi při psaní myšlenky utečou někam jinam, otevrou se části tématu, nad kterými jsem předtím vůbec nepřemýšlel a jsou natolik zajímavé, že se u nich chci zastavit.

Pak přijde revize. Tady AI opět zapojím. Oprava překlepů, gramatiky, přeformulování dlouhých souvětí, kontrola faktů. Znáte to. Něco píšete, čtete to pořád dokola a pak už si těch chyb ani nevšimnete.

Ale přepisovat myšlenky si nechávám pro sebe. Finální tón, rytmus vět, rozhodnutí co vynechat, nebo ještě doplnit, je čistě moje práce. A je to přesně ta část, která rozhoduje o tom, jestli text čtenáře zaujme, nebo ho po chvíli čtení přeskóčí. Takže pokud jste dočetli až sem, tak se povedlo a já vám děkuji.

PROČ TO TEDY PÍŠU JÁ

Takže zpátky k otázce, kterou jsem si položil na začátku: „Proč vůbec ještě píšou články já?“

Protože čtenář, který čte iPure, nechce korektní souhrn obecně dostupných informací. Chce vědět, co

si o věci myslí někdo konkrétní. S konkrétní zkušeností. S konkrétním pohledem.

Nenávidím spojení „objektivní recenze“. Pokud někdo testuje zařízení, aplikaci, nebo cokoli jiného a píše článek, nebo natáčí video o svých zkušenostech, jak může být objektivní? Vždy v tom musí být jeho pohled. Objektivní recenze je jen výčet specifikací z tiskových materiálů výrobce. To vážně chce někdo číst nebo za takový obsah, nedej bože, platit?

Ten osobní, autorský pohled, s jeho nedokonalostmi, volbami, občasnou kontroverzí je to, kvůli čemu má smysl datlovat do klávesnice a nenechat to za sebe napsat AI. AI umí vyrobit průměr rychle a levně. Já ale nechci průměr. Já chci dát čtenáři něco, co jinde nenajde, můj osobní pohled. Může se mu líbit a nemusí. To už je jeho věc.

A upřímně? Psaní článků je jedna z mála věcí, u které mi ta nepříjemná práce jako jsou přepisy, chvíle, kdy nevím jak dál, přemýšlení nad tím, jestli to někdo bude číst, dává zpět víc, než co mě to stojí. Proto píšou už zhruba 25 let a mám v plánu psát dál.

Pokaždé, když článek dopíšu, vím o tématu trochu víc než před tím. Ne proto, že jsem si to vygooglil, ale proto, že jsem nad tím přemýšlel, protože jsem k tomu něco napsal. Nedělá to ze mě experta, pomáhá mi to formovat si názor. A to za mě žádná AI neudělá. Naštěstí.

Nudný update M5 Pro a M5 Max

Magazín ■ Karel Oprchal

Bylo to jako pokaždé. Apple uvedl do prodeje nové MacBooky, které jsou k nerozeznání od těch předchozích, svým náročným uživatelům nicméně přinášejí znatelný výkonnostní bonus. Zbystřit by letos už při letmém pohledu na čísla ale měli především ti, kteří svou práci stále odvádějí na – z dnešního pohledu – již prehistorických strojích s debutovými čipy M1.

Je totiž dost možné, že odkládáním nákupu svého dalšího pracovního nástroje vyhazují z okna víc peněz než pořízení nové elektroniky uprostřed paměťové krize. Do situace na trhu s elektronikou, především s ohledem na ceny operačních pamětí, jste byli na stránkách iPure zasvěceni již před pár týdny, takže o tom vám už nic vykládat nemusím. Jak to ale souvisí s výhodností nových MacBooků? Čas jsou peníze a čas, který stará M1 stráví nad jedním projektem, je čas, za který by **M5 zvládla projektů** aspoň 5.

Čísla mluví sama za sebe, a tak by mělo stačit jen nahlédnout na to, jak mocný stroj si dnes člověk za více méně stejné peníze může pořídit, abyste připustili, že se tu nejedná o žádné vydřiduštví ani snahu Applu lízat si rány poté, co se kvůli AI bublině nechal oškubat dodavatelem desítek gigabajtů unfikované RAM do zbrusu nových laptopů. I po představení nejnovějších strojů platí, že se Apple zdráhá nechat uživatele doplatit na to, že se mu zvyšují výrobní náklady, a i o čtyři generace později se mu daří dodat lepší výkon, ba dokonce značně.

VÝKON NENÍ PRO KAŽDÉHO

Apple v tom svém březnovém týdnu plných novinek představil kromě nových zařízení (iPhonu 17e či MacBook Neo) také nové procesory s názvy **M5 Pro**

a **M5 Max**. Tyto čipy přišly na trh o půl roku později po základní variantě M5, představené na podzim minulého roku prostřednictvím updatu 14" MacBooku Pro a iPadu Pro. Současné vrcholné čipy byly začátkem března v podstatě jen přidány do nabídky MacBooku Pro, kde nahradily M4 Pro a M4 Max. Obměna čipů nabízených v MacBooku Pro se však tentokrát dotkla i 16" modelu, který byl na rozdíl od svého menšího sourozence až doposud nabízen pouze s čipy generace M4.

Kromě čipů se ale v zařízeních nezměnilo nic. Stejně je vše od monitoru po klávesnici a jediné, čeho si možná všimnete, je vylepšená konektivita formou Wi-Fi 7 a Bluetooth 6. Společně s celým zbytkem technických specifikací to ale patří do té kategorie vylepšení, které ocení jen velmi zdatný uživatel. Ti ostatní by si o novém MacBooku měli nechat jen zdát. A kdo že jsou ti ostatní? Všichni, kteří nevědí, jakým náročným úkolem by takový počítač zaměstnali, píšou texty, surfují po internetu, dívají se na filmy a studují na vysoké škole cokoli krom oborů, které se přímo týkají výkonných počítačů. A také všichni ti, kteří nemají M1 Pro nebo M1 Max.

MNOHEM RYCHLEJŠÍ NEŽ DŘÍV

V průvodních materiálech k nejnovějším kusům Apple Silicon se Apple pro kontext odvolává

na výkon předložských modelů s M4 Pro a M4 Max, byť tak v minulosti ne vždy dělal, oproti kterým udává klasické a velmi výrazné generační zlepšení výkonu CPU a GPU o zhruba 20–50 %. U všeho ostatního udává násobný nárůst výkonu, ať už to je při práci s AI, renderování 3D nebo hraní her, a speciální důraz je kladen na zápis a čtení dat. Spadeno má ale ze všech nejvíce na uživatele zařízení s čipy M1 Pro a M1 Max, kteří ten výkonnostní rozdíl z logiky věci poznají nejvíce, rozhodnou-li se pořídit si nové zařízení.

Apple v podstatě odjakživa porovnával všechny nové modely s M1, jelikož se jednalo o první model Apple Silicon na trhu, a byla to tedy neúspěšnější generace Apple Silicon vůbec. Bohužel pro Apple to byla hned ze startu také velmi výkonná první generace, tudíž lidé stále nemají moc důvodů měnit. Cílem je tedy pokaždé vyzdvihnout výhody novějšího modelu a pokusit se zákazníka přesvědčit, že správný čas nakupovat nový počítač nastal teď.

JEN DALŠÍ PREMIANT V ŘADĚ

Co když to tak ale letos přeci jen je? A vraťme se zároveň k tomu, proč byl ten týden plný nových zařízení vlastně nudný. Lidé, kteří si první Apple Silicon koupili v éře M1, dnes píšou pátý či šestý rok na jednom zařízení, které pravděpodobně

nepoužívají málo. To znamená, že se nevyhnutelně blíží čas porozhlédnout se po novém, možná tom nejnovějším modelu. Není tedy nic jednoduššího než jim doporučit poslední model, protože je mnohem lepší než ty starší, a to zejména v porovnání s M1. Apple prostě ani letos nezklamal a uvedl na trh produkty, které jsou na papíře o parník lepší než všechny předchozí a **začínají nabírat náskok** i před drtivou většinou notebooků s Windows.

Jenže podle čeho si vybrat, když ta čísla na papíře jsou víc, než většina lidí – včetně většiny těch, kteří jsou cílovkou pro MacBook Pro – **vůbec potřebuje**? MacBook Pro má opět nejrychlejší jádro na světě, při přepočtu na výkon také nejlepší celkový výkon procesoru, díky opět rychlejším pamětem jde práce s videem a fotkami ještě lépe od ruky – je to úžasné... Ale co naplat, když ani youtuberi se do koupě nehrnou, když už nějaký solidní Apple Silicon mají a on jim jednoduše stačí?

UKRADENÁ SLÁVA

Čtyři pět let stará zařízení s M1 Pro nebo M2 Pro navíc jistě ještě stále pracují, jak mají, přestože jejich výkon pod tlakem se už těžko dá srovnávat s výkonem jejich nástupců vydaných dnes. Stávající uživatelé proto ještě stále nemají dost důvodů, aby si šli masově objednávat nové počítače. Výkon tam

bezpochyby je, připojení je rychlejší a stabilnější, paměti mají až dvakrát rychlejší zápis a čtení než minulé MacBooky Pro a cokoliv od konkurence, ale člověk se ptá sám sebe, zda mu všechno za to stojí, když jeho dosavadní zařízení ještě pořád má výkon, který stačí, a především ho zásadně neomezuje ani v té nejtěžší práci. Tak to holt vidí většina, ale netvrdím, že vám nový čip nemůže nic přinést, to ani náhodou. Výkonu má jen spíš tolik, že neví, co s ním. Výhoda těchto čipů a inovací se hlavně pozná až časem.

Není potom divu, že hvězdou stříbrného plátana (nebo spíš pixelů v youtubeových spotech) se stal po dlouhé době zbrusu nový MacBook s názvem Neo, který není osazen ani v současnosti prodávaným čipem. Neo, jak již víte, je MacBook, jehož úspěch stojí a padá na výběhovém čipu A18 Pro, který je navíc okradený o jedno grafické jádro! To znamená, že Apple vydal produkt, který je v podstatě slabší než předposlední nejlepší iPhone, ale praktičtější než cokoli jiného, protože má skvělou klávesnici a nový trackpad, fajn displej a moře hodin na baterii. A na iPhone si nikdo nestěžoval na nedostatek výkonu, tak proč bychom si měli stěžovat tady?

Ta základní myšlenka je, že i když se na papíře MacBook Neo nedá porovnat ani s MacBookem Air, neřkuli s Pro, je to celkově mnohem zajímavější

Nový MacBook Pro je prostě další fantastický MacBook, který bude za gigantickou cenu dělat přesně to, co vám Apple slíbil.

a většinově přitažlivější zařízení, o kterém se máme co naučit. Nový MacBook Pro je prostě další fantastický MacBook, který bude za gigantickou cenu dělat přesně to, co vám Apple slíbil. Ale panečku, za studentskou/učitelskou cenu 500 dolarů, což je v Česku asi 15 tisíc, od Neo dostanete takovou porci zábavy, že vás to podle mě asi nikdy nepřestane bavit. Největší vtip je pak v tom, že okleštěný A18 Pro je tak dobrý, že v testech překoná nejlevnější MacBooky z před čtyřmi pěti lety, potažmo MacBooky s Intelem, a pokud uvážíte svoji nenáročnou workflow a tu „směšnou“ cenu, dostanete srovnatelný či lepší výkon než od MacBooku s M3 nebo M4. Tak nechte svaly těm, kteří je umí zapojit, a dopřejte si to, co skutečně využijete. Někdy je toho možná překvapivě málo.

NEXT →

